

Pesta 28 noemvre. (10 decemvre.)

Va esî dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 48.

Anulu VII, - 1871.

Pretiu lu pe anu 10 fl., pentru Romani'a 2 galbeni.

Senefelder,

inventatoriulu litografiei.

Dilele trecute s'a serbatu in Germani'a aniversari'a secularia a nasterii lui Senefelder, inventoriulu litografiei, care inventiune de si nu este atâtu de remarcabila ca tipariulu, totu-si a contribuitu multu la respandirea culturai si civilizatiei.

ca
de p
pe
date biografice

Ioanu Senefelder fu nascut in an. 1771 in Praga. Tatalu sau fu arhitect. Tatalu sau, donatu de cetera cu trei-spre-diece copii, intre cari Ioanu fu celu mai betranu. Acest'a incepu a studia la universitatea din München, apoi la cea din Ingolstadt. Dar morindu-i parintele,

Senefelder.

nu-si potù terminá studiele, deci se inrolà si dinsulu sub flamur'a Thaliei. Dar scen'a nu produse pentru elu lauri; parasi deci si acestu terenu si vol' sê se faca scrîtoriu, publicandu câte-va piese teatrale.

Cu ocasiunea tiparirii opuriloru sale, elu amblandu a-dese-ori in tipografia, i plesnî prin minte ide'a, câ óre n'ar poté dinsulu usiorá artea tipografica, facêndu-o totu-odata si mai ieftina?

Realizarea acestei ideii i causà meditatiuni adance, si rezultatulu meditatiuniloru sale fu: inventarea litografiei.

Nóu'a inventiune s'a latîtu apoi in tóte partile. Ómenii speculanti s'au inavutîtu prin intrebuintiarea ei. Inse inventatoriulu a moritu ca saracu la Viena in 26 fauru 1834.

Mandr'a mea.

Candu me uitu la mandr'a mea,
Nu mai sciu ce are ea
Mai frumosu si 'ncantatoru:
Ochi, peru, fatia, trupusioru?

Tóta-i mandra, s'o admiru,
Câ-i unu firu de trandafir,
Si e frageda, subtîre,
Sê-mi inspire totu iubire.

Si e drépta, svelta, nalta,
Ca si trestii'a din balta;
Si e sprintena usióra,
Ca sagét'a care sbóra.

Budîsiórele-i de miere,
Sunt isvóre de placere;
Ochii ei ca dóue stele,
Sunt lumin'a vietii mele.

Pieptulu ei incinsu cu salba,
E zapad'a cea mai alba;
Peru-i negru si stufosu,
Este raiulu meu frumosu.

Manile ei dragalasia,
Par' câ-su aripi de-angerasia;
Era fati'a i ridiatória,
Mi-straluce ca si-unu sóre.

Fruntea-i este ceriu seninu,
Si acestui ceriu me 'nchinu,
Sprincenele 'n fruntea ei
Sunt ca 'n ceriu doi curcubeii...

Din aceste farmeci rare,
Nu sciu care e mai mare?
Câ eu sciu numai acca,
Câ nu-i ca si mandr'a mea!

Iosifu Vulcanu.

Amoru si abnegatiune.

— Novela. —

In unulu din cele mai romantice tienuturi ale Romaniei libere, pe o colina verde se in-naltia pomposulu castelu alu boerului B., in giurulu caruia se estindea o gradina frumósa, incungiurata de plute gigantice, si salci mladíose, la picíórele colinei curgea unu sprintenu riurelu, impreunandu-si murmurulu melancolicu, cu cantecele paseriloru din paduricea vecina, care serviá dreptu despartimentu intre castelu si satulu asediatu la marginea ei.

Proprietariulu castelului erá fórte avutu. Dinsulu locuia in acestu tienutu, numai candu pamentulu se investea in verdétia, candu natur'a suridea cu dulcétia; érn'a o petrecea in orasiu impreuna cu famili'a-i, care se compunea din 3 persóne: soci'a sa cu care traiese preste jumetatea vietii in linisce si fericire, unu fiu cu numele Iulianu, ce si facea studiile la o universitate in Germania, — si o copilá de 17 ani, mandra ca diorile, ea se numia Silvi'a.

Erá o séra incantatória la inceputulu lui juliu, pe ceriulu semenatu cu mfi de stele, se jocá câte unu norusioru, inse dupa o lupta usióra disparea de pe orizonu; melancolic'a dómna a noptii si-reflectá radiiele ei in ap'a cristalina, paserile ciripiau, tufisiulu de rose pe care se mlaucia ultima flóre, revocandu-ne in amintire sunt trecátorie!

Silvi'a siedea singura pe unu bancu ca de érba. Zefirul sufla printr' bucelele-i, flóre dragalasia se simtea in mijloculu loru acésta, se pareau a o invitá sê li fie raiulu totulu erá poesia, totulu fericire, numai Silvi'a nu observá nimicu din tóte aceste, ea nu vedea frumseti'a naturei, nu audiá cantulu paseriloru, ea erá indiferenta la tóte din giurulu ei, — unu singuru cugetu o preocupá, unu cugetu ce pareá mai dulce decâtu tóte placerile ce o incungiurau.

Si óre ce póte cugetá o inocenta fetitia de 17 ani?!...

Deodata ea se desceptá ca dintr'unu visu

ferice, — unu fluturelu usioru sborá de la o flóre la alta, si apoi se asiediá pe o rosa decurându imbobocita, delectandu-se de odorulu ei placutu.

— O! fluturelu inocinte, de ce nu potu fi si eu ca tine?! — gra! Silvia aruncandu o privire gelósa a supra lui, — tu sbori de la flóre, la flóre si remani pe sinulu aceleia ce o iubesci mai multu, de ce nu potu si eu sborá unde m'ar duce anim'a, sufletulu, si cugetele mele!...

Pe candu Silvia cugetá si vorbiá astu-felu, se audiá tresnindu nesipulu sub pasi femeiesci de catra usia. Ea audî sgomotulu, si se scolá din loculu unde o intalniramu.

— Silvio! — se audî acum o vóce, si o femeia de etate inaintata, cu unu esterioru atragatoriu, veniá catra dins'a.

— Scump'a mea mama, — dîse Silvi'a, — câ-ci erá mama-sa, — chiar aveam de cugetu a parasí gradin'a, óre de multu me cauti?

— Te-am cautatu in chil'a ta, ca sê-ti spunu o scire imbucuratória, sê-ti dau epistol'a ce o primiramu in momentul presinte de la Iulianu, in care ni scrie, câ peste pucine dîle va sosí a casa.

— Ah! — exclamá ea cu bucuria, — cugetu m eu numai decátu, câ scirea vine data dinsulu.

— Vina cu mine, déca voiesci a cetí epistol'a, — dîse dómn'a B. si cu aceste plecá spre usia.

Silvi'a urmandu mamei sale si-strinse anim'a palpitanda cu ambele mani, cugetandu: óre... cu unu liberu ideiloru fericitória... data? — ah! la acésta idea

...ecatu e viitoriulu!...

Silvi'a, care chiar acum luptandu-se cu cugetu... si sê scrutámu trecutul in... a dorerii si bucuriei sale?

Cu dómn'a... cele enarate, Silvi'a esíta decurându... pensiuonatu, nu cunoscea alta bucuria decátu florile dragalasia, paserile cantatória, petrekerile inocente ce-i presintau lungile nopti de érna, si pe budiele purpurie ale candidiei copilitie in floriá castu surisulu fericirii.

Trecù si érn'a.

Dulcea primavéra sarutá éra-si natur'a amortíta.

Dlu B. scrise o epistola fiului seu, prin care lu-chiamá pe timpulu vacatiunii a casa, câ-ci doriá sê-si védia éra - si copfii intruniti.

Si éta momentul asceptatu! Iulianu vení, inse nu singuru; elu aduse cu sine unu amicu, pe care lu-iubiá multu, ei studiasera din copilaria impreuna, si acum erau la aceea-si universitate; acest'a erá unu june 'naltu brunetu, cu fatia pucinu palida, dar fórte interesanta; nascutu in Transilvania, elu nu cunoscea inca Roman'a libera, si vení cu intentiunea de a caletorí mai departe, inse póte si rogârele amicului seu, de a remané la parintii sei lu-retainura, câ-ci dinsulu si-schimbá propusulu, si se determiná a remané la ospital'a casa a domnului B.

Inse nu rogârele lui Iulianu opriau pe Septimiu — câ-ci asié se numiá dinsulu — de a caletorí mai departe, altu motivu lu-retainura. Elu vediù pe Silvi'a si remase inuimitu de gratiele ei. Incantatóri'a copila inca nu remase nemiscata la vederea frumosului june, si apoi convenindu in tóte dîlele, lesne si-infipse neprecugetatulu amoru sagét'a in anim'a ambiloru. Dîlele treceau in petrekeri, si conversâri vialé, si adese ori i vedemu jorandu eternu amoru la umbr'a teiloru stufosi.

Dar vai! valurile vietii sunt schimbatórie, asta-di nu amu inschimbá paradisulu ce-lu simtîmu in sinu, pentru tronurile din lume, si mane póte ne trezimu in abisulu nefericirii!...

In fine sosí diu'a plecârii. Erá o demanétia senina, sórele sarutá cu blandétia florile udate de róu'a matinala. Pe Silvia o aflámu in gradina, loculu ei de predilectiune, incotita pe érb'a verde sub unu arbore si cufundata in meditatiunile sale, incátu nici nu observá pe Septimiu ce inaintá catra dins'a.

— Érta-me Silvia! — o agrá elu — déca cutezu a-ti conturbá cugetele mai placute póte, de câtu presinti'a mea, inse eu vinu a-ti dice póte unu — eternu adio! si a te rogá, sê cugeti câte odata la momintele neuitavere ce le petrecuramu impreuna la lumin'a palida a luniei, si nu uitá câ esiste in lume o fintia care si dinsolo de mormentu va suspiná de dorulu teu!

— Ce vorbeci, Septimie?! — lu-intre-rupse Silvi'a, — tu ai uitatu promisiunea-ti, câ preste unu anu ér vei revení, si ne vomu vede dé? ah! se vede câ tu nici candu nu m'ai iubitú!...

Anastasia Leonescu.

(Va urmá.)

La Amalia.

Departatu, mandra, de tine!
Viéti'a-mi trece in suspine,
Si in nópte si in diori
Te dorescu de multe ori.

Pentru mine! — fara tine —
Sórele si-a lui lumine,
Primavér'a inflorita,
Paru o nópte nefinita.

Fara tine viéti'a 'n lume
Nu e viéti'a, numai nume,
Câ-ci viéti'a vietii mele
Esti tu, angeru de placere!

M. P. Cehanu.

Franciscu si Anna.

— Novela englesă. —

I.

La inceputulu seclului alu XIX-le, in o regiune romantica a Angliei, s'a deschisu o baia de carbuni de pétra. Indata s'a schimbatu intregu aspectulu regiunii. Norii de fumu se inverteau prin aeru si-lu inundá asemene unei cetie grele, odorulu floriloru l'a preschimbatu mirosulu coruptoriu de aeru alu acestora, echoulu refrangea numai sunetulu masineloru, cateneloru si alu fierelor; câile s'au umplutu cu ómeni de unu aspectu selbatecu si necuratá infricosiata; elemintele domnitórie erau vestmintele fantastice si o limba necunoscuta; individii, ce se aflau aici, se deschilineau de totu de ceialalti ómeni. Poporulu privá cu frica la baiesi si cuprinsi de antipathía catra dinsii, unulu dupa altulu parasira locul stramosiescu. Câte unulu din agricultori si numai din curiositate au descinsu in ocn'a, prin carea se trecea in localulu baiei, si de si nu avea cutezanti'a, de a priví in diosu in afundîme, totu-si li-ar fi placutu a scí, câ a nume ce se intempla acolo diosu; inse indata ce au intielesu la câte pericule sunt espusi ómenii si câtu se lupta contra pamentului, apei, aerului si focului, li-a sbêrlitu perulu in capu.

Baiesiulu, din momentulu in care se urcá in cosiar'a carea avea de a-lu duce in sinulu pamentului, in continuu erá in periculu de a-si pierde viéti'a. In descindere avea de a se teme de lovirea cosiarcei, care ca si contrapondu erá impreunata cu cosiar'ca in carea se aflá dinsulu. Ce e dreptu o loviá indereptu cu piciorulu,

déca inse descendietoriulu prin acésta lovire si-pierde ecuilibriulu, si ca sê se póta sustiené, se prinde de paretii ónei, luntrea aerica (cosiar'ca) se invêrte in tóte partile si negrigitoriulu cade in afundîme. — Viéti'a dinsului nu erá segura nici déca a potutu incungiurá pericululu acest'a: se rumpea funi'a séu se spargea cosiar'ca. Si afara de aceea nici ocele nu erau in cea mai buna stare; o pétra se putea sfarmá si prin caderea ei putea stinge o viéti'a omenésca.

In baia éra-si alte pericole: suruparea boltituri, a vreunei pature de carbune, aerulu nădusătoriu si ap'a esundatória de tóte partile periclitéza viéti'a lucrasiiloru nefericiti. Despoiati de aeru si lumina, cu picioarele in tina, cu trupulu indoitu sub boltitur'a umila, unde nu potu stá in picioare, lucra totu-de-una in o asié stare, care ar fi apta numai pentru pedepsirea delicuentiloru mari.

Si óre sê credemu acést'a? Da! Dintre toti aceia, cari au cunoscutu viéti'a trista a lucrasiiloru din baia, numai o singura persóna a fostu, care a primitu participarea loru: o féta de patru-spre-diece ani, care avea unu parinte iubitu, pe care lu-vediu suferindu o dorere preste mesura, si caruia voieá a-i cascigá usiorare.

Ivard John inainte de ast'a a traitu in o stare bunisióra. Inse insielatiunea lui negociatoriulu, unu procesu nedreptu, in scurtu timpu i-a rapítu totu ce avea in lumea acést'a. Impreuna cu dóue fice ale sale — Jenny si Anna — traia retrasu in unu satu. Pana ce a potutu lucrá si-a suferitu cu paciintia miseri'a; nu preste multu inse unu morbu greu l'a legatu la patu, si asié nu numai copilele nu aveau pana de tóte dílele, ci nici dinsulu nu avea cu ce sê-si procure medicamintele.

Jenny se rogá lui Domnedieu, versá lacrima si lucrá necontentu, déca capetá de lucru, si impartasiea pe parintele seu in tóta grigea, ce se putea implini de la ea, dar nu a posieditu forti'a, care sê scie luptá cu fatalitatea si ne invéti'a a o devinge.

Sor'a sa cea mai mica, Anna erá de unu caracteriu de totu contrariu.

Sunt fintie, se díce, cari nu cunosc copilar'ca, la cari priceperea si simtiulu se devólta mai de totu in primele díle.

Anna se tienea de aceste fintie deosebite. Cugetarea i-a maturisatu anim'a. — In timpulu acel'a, in care omulu nici nu póte intielege iubirea parintiésca, dins'a nutriá in anima simtiulu celu mai profundu alu gratitudinei.

De la deschiderea baiei in regiunea aceea

s'a redicatu numeróse bordeie urite, cari ser-
viau de locuintie baiesiloru si familielor lor.
In aceste vezuine a miseriei adeseori se audieau
vaiete si lupte. Inse locuitorii la parere selba-
teci ai acestoru bordeie, nu au fostu despoiați
de totu simtiulu uman, si seracii regiunii
aceleia indata au observatu bunatatea din-
siloru.

Anna sciea, câ in bâile aceste aptéza si
copii. Din momentulu acest'a erá hotarita.

Inainte de ór'a intornarei a casa a baiasi-
loru, a esítu in strat'a care o formau cele dóue
orduri de bordeie. A mersu fara sê scle unde,
si pana ce a ajunsu in capetulu stratei a pri-
vitu in tóta usi'a si feréstr'a deschisa, cercandu
câ óre n'ar observá vre-o fatia, care sê-i re-
verse in anima securantia. In urma a statu in-
aintea unei locuintie, in care o femeia se ocupá
cu prepararea cinei. Pana candu Anna cugetá
ce-va pretestu, pentru ca sê se póta lasá in vór-
ba, din capetulu satutiului a vediatu venindu
unu copilul cam de 7—8 ani, de unu aspectu
morosu si bolnaviciosu.

Abié, abié pasiea, se vedea a fi devinsu de
ostenéla. Candu a fostu in o distantia mica,
si-a reculesu poterile si a inceputu a fugí. Se
vedea inse, câ acésta fuga nu o va poté conti-
nuá indelungu... a cadiatu si si-a spartu ca-
pulu in o pétra. Fati'a indata i s'a umplutu de
sange. Anna a grabitu in ajutoriulu dinsului.
Copilulu ranitu nu s'a vaietatu, ci a strigatu
numai tremurandu. — La vócea dinsului, fe-
mei'a ce prepará cin'a a privitu afara pe ferés-
tra si recunoscandu-si copilulu, a alergatu la
dinsulu. — Mai antâiu cugetandu, câ copil'a
care stá în genunchie inaintea copilului ar fi
caus'a acestei nenorociri, intre injuraturi info-
cate o a lovit, inainte de a se fi potutu ape-
rá. Copilasiulu mititelu inse indata a spusu
mamei sale cum s'a intemplat tóta nenorocir-
ea, la ce mam'a iritata s'a indreptatu catra
Anna cu cuvintele:

— Din anima mi-pare reu, iubita copila,
câ te-am lovit. Vina la noi, voiu gatá pentru
tine o cina fórte buna, numai uita cele intem-
plate. Si prindiendu-o de mana o a dusu in lo-
cuinti'a sa, si nu a voitu a ascultá nici unu
cuventu, pana ce nu a pusu in blidu cin'a copi-
lului seu.

In interiorulu locuintiei nu lipsea ordulu
si curatieni'a, se vedea, câ locuescu ce-va ómeni
de tréba.

Anna a siediatu si a participatu in cin'a
destulu de avuta a copilului mititelu, care cu
atât'a lacoméa mancá, incátu o umpluse de mi-

rare. Mam'a nu a voitu a nimicí acésta impres-
siune, ci ca si escusandu pe copilasiulu seu
dîse:

— Fiulu meu are tare bunu apetitu, dara
nici nu a mancatu nimicu de 12 óre, si si atunci
numai pucina pane si pucina cafea alba, pentru
câ lucra in baia, si lucrulu nu-lu iérta, ca sê
parasésca mai curundu bai'a decátu chiar
acuma.

— Elu lucra in baia, si lucru greu? —
intrebá Anna plina de mirare.

(Va urmá.)

Doine si hore poporale.

— De pe valea Somesiului in Transilvania. —

V.

Canta cucu 'n vêrfu de nucu,
Vine-mi dorulu sê me ducu,
Duce-m'asiu, dar nu me 'nduru
Sê me ducu numai singuru.

VI.

Dupa noru vine seninu,
Dupa dragoste suspinu,
Amaru mie câ-ci suspinu,
Lacrimel vale-mi vinu,
Lacrimel vale-mi vérsa,
Inimuti'a mea e arsa!
Seraci ochi nevinovati,
Somesiu de lacrimi versati,
Voi sunteti fara dreptate,
Câ-ci iubiti unu doru departe.
Voi sunteti acum de vina,
Câ-ci iubiti féta straina!
Serace voinicu frumosu,
Frumosu si nenorocosu,
Mai bine sê fi peritu
Candu cu dorulu te-ai talnitu,
Diu'a ambli de doru beatu,
Era candu te culci in patu,
Nici poti sê te odihnesci,
Tóta nóptea te isbesci!
Dorurile din cincii sate,
Tóte-su la mine in spate,
Nu-mi dau pace nici sê dormu,
Me scolu éra fara somnu,
Dar apoi cum suspinezu:
Hai dorule si me vedi!
De-ai avé simtiuri de pétra,
Inc'ai suspiná odata!
Câti preoti binsantíti,
Si calugari pré cinstiti,
Cu toti vinu ca sê-mi cetésca,
Nu potu sê me lecuiesca;
Câte mueri vrajitórie,
Si babe descantatórie,
Tóte vinu ca sê-mi descante,
Dar doru-i ca mai nainte!

S A Z O N E

Conversare cu cetitóriele.

— Turinu-Bardonechia 30 noevre. —

(Serbatori nationale. — Caletoria de la Turinu la Bardonechia. — Capel'a S. Michailu. — Legend'a frumósei Alda. — Muntele Frejus. — Tunelulu celu mare.)

Itali'a are serbatóre.

In anii 1870—1871 ea a implinitu dóue mari si stralucite acte: eliberarea Romei, si traforulu Munte-Cenisului.

Municipiulu Turinului si directiunea stradelor ferate au votatu 125,000 lire pentru inaugurarea traforului.

In 18 l. tr. in compani'a a doi amici m'am dusu si eu sê admiru acelu capu de opera ce face glori'a geniului umanu.

Trenulu erá compusu de 22 vagóne de prim'a clase si ocupatu mai alesu de represintantii stampeii.

Plecâmu la 7—15 demanétia si intr'una aminu ajungemu la „Sacra di San-Michele“, situata pe vârfulu unei stance la inaltime de 948 metri.

O legenda spune, câ o frumósa juna, a nume Alda, persecutata de unu strengariu, ca sê-si salve onórea, din culmea acelei stance sarî in vale.

Am versatu o lacrima pentru ea, cum versara grecii pentru poetes'a din Lesbu, si am trecut inainte.

S. Antoniu, Borgone si Bussoleno ni trecura pe dinainte rapede ca vediutele unei lanterne magice. De la Bussoleno pana la Bardonechia traversaramu 26 de tuneluri.

Nu potu tacé unu incidinte comicu. Ajunsi la statiunea Meana-Susa unii din caletori descindu, pentru ca sê admire mai bine abisurile ce sê deschidu sub piciórele loru. Se dá semnalulu plecârii, toti saru in vagonu, afara de unu jurnalistu. Locomotiv'a se pune in miscare; in vanu sermanulu jurnalistu strigá: „ferma, ferma“ — „opresce!“ in vanu cere ca sê-i deie celu pucinu palari'a ce o lasase in vagonu.

Bietulu omu remase la Meana, de unde fu constrinsu a se rentórce pe josu la Susa.

Intre Chaumont si Selbertrand convoliulu per cure aceea-si strada minunata. In fundulu valei se distinge unu nemesuratu precipisii; mai incolo in faci'a Combei se intinde o linia de argintu: sunt apele Clarei, cari cadu de la o innaltime de 2000 metri.

Jumetate de kilometru de la Bardonechia incepe galeri'a cea lunga taiata in anim'a muntelui Frejus. Are o lungime de 12,849 metri. Tunelulu e dreptu, in elu domnesce o nópte profunda, carea e intrerupta la fia-care kilometru de lampe indicatórie. L'am traversatu in 40 de minute. Amu trecut doi, trei kilometri; éca-ne la alu cincilea, si abié trecura diece minute. Pana aci aerulu e nespirabilu, fumulu mai pucinu incomodu decâtu in alte tuneluri secundarie. Nu sciu cum amu trecut cei 7 kilometri, câ ci de odata audu unu siueratu. E semnalulu luminei, alu victoriei. Éca sórele, éca verdii muntii ai Savoiei, éca

apele Arcei, aerulu liberu; respirâmu liberu cu întregii plumonii.

De la Modane (prim'a statiune francesa) la Bardonechia ne-amu rentornatu in 42 minute. Bardonechia intréga e in haina de serbatóre. Lucratorii tunelului, locuitorii de prin giuru aclama rentórcerea trenului.

O compania de carabinieri face onorile militare. Music'a gardei nationale intóna celebr'a barcarola din oper'a „Mut'a de Portici.“ Tunulu asediatu pe muntele Frejus bubuie, dar nu spre a frange corpuri umane, ci spre a celebrá triumfulu civilizatiunii.

De a supra muntelui artificialu formatu din pétr'a ce s'a scosu din tunelu fu ridicatu unu magnificu pavilionu unde se dede unu banchetu la 1400 persóne.

Rentornarea in Turinu avù locu intre acelea-si aclamatiuni ca si plecarea. Rentornati aci amu asistatu la minunat'a iluminatiune a cetâtii, si mai alesu a cursului regescu, care representá Tunelulu. Concerte vocale si instrumentale in tóte piatilele, baluri populare, espositiuni de flori, fructe, industriale. Dupa giurnalele de aci numerulu strainiloru ce visitara in aceste zile Turinulu suie la câte-va sute de mii.

I. C. Dragescu.

Curieriulu modei.

— Pest'a, 7 decemvre. —

O scire imbucuratória — pentru barbati. In lumea modei cea mai interesanta noutate e — simplicitate.

Dar ce este simplicitatea in moda?

Unu fenomenu, care apare si dispare iute, ca sê nu-lu mai vedemu, cine scie candu?

Asié de câtu-va timpu s'a observatu, câ toaletele, palariéle si alte decoratiuni de capu se facu mai simple, decâtu mai nainte.

Toaletele de visita sunt mai simple, si nu se mai cere ca o dama de bon-ton sê se imbrace mai de multe ori pe di. In aceea-si toaleta póte sê mérga la visita, la teatru séu póte petrece si a casa in cerculu cunoscentiei sale.

Intre hainele de ~~postavu~~ facute de curendu, ni-a placutu multu una censusa inchisa, decorata de desubtu cu dóue-dieci si patru sire de panglice anguste din catifea inchisa. Tunic'a asemene erá impresorata de asemene panglice anguste.

Dar sê vorbimu pucintelu despre toaletele de érna!

Stof'a cea mai placuta pentru iopenurile de érna e si acuma catifeu'a, cu diferite primuri frumóse. La scurtecele de catifea nu a-rare-ori se póta si tunica de aceea-si materia, ceea ce apoi apare ca unu paletót lungu, far' a fi atátu de greu, câ-ci cuptusiel'a tunicei nu se face cu primu. Ma haine întregi inca se facu din catifea, cu decoratiuni de primu. Aceste inse sunt fórté scumpe.

Dintre iopen-urile de postavu, amintim următoarele :

Göthe, din Ratin vânetu închisu, ajunge mai josu de genunchi, decoratu de desubtu cu catifea de trei degete lata. Acestu imbracamentu se întregese prin unu guleru mare, cu maneci anguste, asemenea din catifea. Mater'ia Ratin e môle, grósa, si totu-si usióra. Iopenulu facutu din acésta materia constá 75 fl. se póte inse face si cu 45 fl.

Espagnol, din postavu finu, ceva-si mai scurtu decâtu celu de mai-nainte. Taiatur'a acestei manece nu e rotunda, ci lungurétia, si ast'a-i dá o forma curiósa. Manec'a e fórté larga, încátu mai ajunge la pamentu. Decoratiunea se face din sînoru, si gaetanu. Pretiulu 75 fl.

Corvinus, din velour finu negriciosu, e scurtu, si decoratu cu gaetanu de metasa négra. Acestu imbracamentu se infrumsetiéza multu prin unu capucianu de metasa.

CE E NOU?

** (*Esemplu demnu de imitatu!*) In Careiulumare, comitatulu Satu-mare, tienendu-se dóue adunári sub presiedinti'a parintelui archi-diaconu Toma Siorbanu, se facu o colecta de 175 fl., din care 100 fl. se voru tramite pontru academi'a romana de drepturi, 50 fl. pentru fondulu teatrului natiunalu, si 25 fl. pentru scól'a din Lapusiu. — Totu odata se mai decise, ca in biserice sê se puna o cassa, in care sê se adune daruri pentru scopuri natiunale. Cass'a va portá inscriptiunea: „Pentru cultivarea poporului romanu.“ Bravo fratiloru satmareni!

** (*Conferinti'a deputatiloru romani.*) Deputatii romani de la camer'a Ungariei tienura domineca in 26 noemvre o conferintia, fara diferintia de partitu. Obiectulu conferintiei fu consultarea a supra propuneriloru oficiale la posturile de judecatori. Resultatulu conferintiei fu, ca deputatii romani de partitulu guvernului sê faca pasi la ministrulu de justitia, ér in casu de necesitate o interpelatiune in asta privintia. Deputatii delegati, dnii Petru Mihali, Demetriu Ionescu si Aureliu Maniu, implinira missiunea incredintiata loru, in 1 decemvre. Ministrulu Bitto li promise multe bune si frumóse. Dar apoi sê le si realizeze!

× (*Illuminarea cu gazu in Clusiu*) s'a introdusu in septeman'a trecuta. Va fi dara si in Clusiu — lumina.

× (*Ministrulu presiedinte Lónyay*) a datu unu prandiu la „Grând hôtél Hungaria“, in onórea legiutoriloru tierii.

♠ (*Dlu Iustinu Popfíu*) in program'a sa catra alegatori declara, cá dinsulu va spriginí partitulu guvernului. Anche bene!

× (*In Siemnitiu,*) la renumit'a academi'a de montanistica si silvicultura de acolo, in anulu acest'a studiéza optu tineri romani.

△ (*Parintele Pavelu,*) vicariulu Maramuresiului fu alesu de deputatu dietalu prin aclamatiune. Santí'a sa va ocupá locu pe bancele guvernamentale.

△ (*Cáile ferate transilvianiane.*) Diuariulu „M. Polg.“ din Clusiu comunica cu privire la stadiulu, in care se afla de presinte construirea cáiloru ferate transilvianiane, urmátóriele detaiuri: Pe lini'a ferata Oradea-Mare-Clusiu se facu in continuu straformári si

reparatiuni. Pe lini'a Clusiu-Turd'a, — carea are o lungime de 10 milluri, si carea dupa conventiunea inchieiata are sê se deie comunicatiunii in 1 octomvre 1872, — s'au inceputu lucrárilu de construire, ér materialulu necesariu pentru ajustare este preparatu pentru transportare. Lini'a Teusiu-Sighisióra 13³/₄ miluri de lunga, este aprópe gata, garele sunt deja acoperite. Terminulu finalu pentru acésta linia a fostu 1 decemvre 1870. Lini'a Copsi'a-Sibíu, de 6 miluri de lunga, dintre cari ⁴/₅ pârti constructiune fundamentala si ⁹/₁₀ pârti constructiune superióra, sunt gata. Terminulu de deschidere a espiratu in 1 noemvre a. c. Pe lini'a Sighisiór'a-Brasioru, — carea are o lungime de 19 miluri si alu carei terminu de deschidere este 1 oct. 1872, — s'au inceputu lucrárilu de constructiune pe totindenea.

△ (*Avocatu nou.*) Dlu Ionu Mustetiu, actuariu la magistratulu din Pest'a, facu dílele trecute censur'a advocatfala din legile civile si cambiale. I urámu succesu pe nóu'a sa cariera!

△ (*D. Cesar Bolliacu*) celu mai distinsu si potemu díce nu numai uniculu nostru numismatu, dar uniculu in Orientu, a inauguratu in salónele sale fórté interesante serate, in cari facia cu rarele si pretiósele sale colectiuni, intretiene celu mai alesu auditoru despre numismatica. Eruditulu archeologu scie aflá in anim'a sa multa caldura esplicandu scíenti'a careia s'a consacratu totu avutulu si viéti'a sa. Auditoriulu lumurméza cu celu mai viu interesu in frumósele sale esplicatiuni.

× (*Rutenii din Hajdu-Dorogh*) éra-si se misca, pentru ca sê se póta introduce limb'a unгурésca in serviciulu divin. In cestiunea acésta a fostu o deputatiune la episcopulu loru din Ungvár, Pankovicu, carele a si promisú tóte cele cu potintia.

= (*Clubulu deputatiloru natiunali romani.*) — precum ni spune „Federatiunea“, — incepe a dá éra-si semne de viétia. Éri in 1 dec. 4 óre sér'a clubulu tienú conferintia, in care se luá conclusulu d'a se face o motiune de resolutiune, care subscrisa de toti membrii clubului, la inchiarea desbateriloru generale a supra bugetului, se va propune in camera. Spre formularea si motivarea propunerii clubulu insarciná pe dd. deputati Mileticiu si Hodosiu, cari pregatira inca éri sér'a lucrarea, éra adi demanétia presentandu-o gata, dupa cetire si fipsarea definitiva se subscris de toti membrii, insarcinandu-se dep. Mileticiu a o presentá la timpulu seu in camera. Se intielege, cá clubulu propune a se refúsá votarea bugetului.

× (*Hirotesire.*) Pré santí'a sa parintele episcopu Procopiu Ivacicovicu, in urmarea decisiunii sinodului archierescu din 24 augustu a. c. a hirotesitu in 8 nov. de archimandritu episcopescu pe santí'a sa parintele vicariu episcopescu Mironu Romanu.

♠ (*Hymen.*) Dlu Baltasaru Munteanu, avocatu in Oravitia, si-a incredintiatu de fitóri'a socia pe amabil'a domnisióra Sofia Ratiu, fiéc'a dlui avocatu din Timisióra Atanasiu Ratiu de Caransebesiu.

♠ (*Necrologu.*) Familiile Popovicu si Panaiotu anuncia cu anim'a sfasiata de dorere trist'a si repentin'a mórté a pré bunului si amatului loru unchiu Jova Popovicu, cavaleru alu ordinului papalu St. Georgiu, antiste alu gremiului comeraialu din Lugosiu, membru partinitoriu alu mai multoru societáti literarie romane, proprietariu si negutiatoriu s. c. l., care a repausatu in Domnulu in 27 noemvre 1871 la

7 ore demaneti'a in anulu alu 77-lea alu vietiei salo pline de activitate si binefaceri. Inmormentarea se tienu in 29 nov. 1871 la 10 ore inainte de amedi dupa ritulu bisericeii gr. cat. romane. Fia-i tierin'a usi'ora si memori'a eterna!

Literatura si arte.

** (Unu pretiosu opu musicalu) primiramu dilele trecute din Gherla. Acest'a e: „Divin'a Liturgia a stlui Ioanu Crisostomu“, compusa in patru voci barbatesci de parintele canonicu M. Sierbanu. Acestu opu vine a implé o lacuna pré simfita la noi. pentru aceea gratulamú zelosului autoru, care n'a crutiatu nici ostene'la nici spesele la publicarea lui. Diecesele romane de siguru lu-voru si intimpiná cu concursulu loru partinitoriu. Opu lu aparutu in Pesta, la Rózsavölgyi, in editiune frumósa.

** (Premiulu Zappa.) Delegatiunea Societátií academice romane publica concursu pentru cea mai buna lucrare a supra formatiunii cuvintelorú in limb'a romana prin derivatiune si compositiune. Premiulu e 1500 lei noi, terminulu concursului 30 iuliu 1874.

** (Premiulu Alesandru Ioanu I.) Delegatiunea societátií academice romane publica concursu pentru cea mai buna traducere a opului lui Cesare „De bello civili“, cu anesele „Bello-Alexandrino, Africano, Hispaniensi.“ Terminulu concursului e 15 iuliu 1873 st. v. Premiulu 1,200 lei noi.

** (Premiulu Alesandru Odobescu.) Delegatiunea societátií academice romane publica concursu pentru cea mai buna lucrare istorica a supra popórelorú cari au locuitu intre tierile romane de a stang'a Dunarei mai nainte de concuist'a acestorú tieri de cãtra imperatulu Traianu. Terminulu e 15 iuliu 1873, premiulu 1000 lei noi.

** (Dlu Cesaru Bolliacu,) din incidentulu dramei originale „Mórtea lui Const. Brancoveanu“, represintata de curendu pe scen'a de la Bucuresci, scrie intre altele aceste despre literatur'a nóstra dramatica: „Tienu minte póte lectorii nostri de câte ori, vorbindu de teatru si de literatur'a romana, amu reclamatu si pentru literatur'a nóstra dram'a istorica romana. E bine, nici unulu din literatorii nostri nu s'a cercatu la acésta, pentru cá dramele lui Dimitrie Bolintineanu nu sunt drame, de si subiecturile sunt dramatice; si dlui Heliade, care a facutu ce a voitu in limb'a romana, i-a venitú pré tardiu ide'a sê faca drame, in câtu, potemu díce, cá acestu mare literatoru, care a plantatu tipulu toturorú speciilorú de creatiuni literarie in literatur'a patriei sale, ni-a lasatu numai câte-va scene facute acum trei-dieci de ani, cari sê ni arate tipulu inaltei tragedii clasice. Aceste scene sunt din istori'a lui Mircea. Dupa epopea, dupa epopea care nu se mai face, vine imediatu tragedi'a in ierarchi'a operilorú literarie. Nu-i vine lesne canarului, care canta si elu frumosu cu organele lui, sê cante ca priveghiatóri'a; precum si sticletele canta mai josu pe câtu canarulu, si vice-versa. Lord Byron a moritu cu ciuda, cá nu isbutesce sê faca o drama ca poemele lui cari nu vedea pentru ce, fiindu atátu de frumóse, nu erau nici ele poeme; si Lamartine a terétu pana in adanci betranetie dorinti'a a vedé o drama a sa pe scena, unde dramele lui Victoru Hugo, inferioru lui in meditatiuni si armonie poetice, transformau omulu si i framantau

anim'a din satisfactiune in desperare, din placeri in dorere, din risu in lacrimi, ca si candu omulu inainte acestui geniu de teatru ar fi fostu o jocaria ca in man'a provedintiei. Este greu de facutu o drama, o drama istorica, si noi n'avemu pana acum nici una.“

= („Saffo“) tragedia lirica in trei parti, poes'a de Salvatore Commarano, music'a de G. Paccini, traducerea de Nicolae Tincu, a esítu de sub tipariu la Bucuresci. Pretiulu 1 leu n.

× (Incunoscintiare.) Tabelele de parete, cu tipuri colorate, 20 la numeru, si „Indreptariulu“ se mai afla de vendiare la subscrisii in M.-Lápos. Pretiulu unui esemplariu e 5 fl. v. a. Domnii abonanti, cari voru prenumerá odata mai multe esemplare, voru primí 10% ca rabatu. Totu cu acésta ocaziune se aduce la cunoscinti'a O. D. abonanti, cari au binevoitu a se prenumerá la cartile: „Geografi'a Regatului Ung.“ si „Fisic'a“, cá aceste carti s'au pusu sub tipariu, si voru esí câtu de curendu la lumina. Abecedariulu, din lips'a prenumerantilorú, nu s'a potutu pune pana acum sub tipariu, inse in scurtu se va pune si acest'a. M.-Lápos 3/12 1871. Varna si Rosiu.

= (La librari'a Wartha) se afla in depositu opulu: „Noptile lui Iung“, editiunea II. Pretiulu unui es. 2 lei noi.

Din strainetate.

** (Procesu in contra imperatului Austriei.) Fabricantulu Lemaitre, de la Paris, a intentatu la tribunalulu civilu de acolo unu procesu in contra imperatului Franciscu Iosifu si a fratilorú sei, pentru o pretensiune de 1000 fr., cu care suma fericitulu imperatu Maximilianu i-ar fi remasu detoriu. Procesulu totu curge inca.

= (Episcopulu Strosmayr) in septeman'a trecuta a fostu in audientia la Pap'a.

‡ (Damele de la Paris) au esilatú pe vfitoriu calcáiele innalte ale papucilorú. Ni se pare, cá la acésta esilare au participatu numai cole — nalte.

‡ (Adelina Patti,) in 21 nov. a cantatu la Moscva in favorulu studintilorú saraci. Venitulu curatu fu 60,000 fr. Bine ar fi, déca s'ar aflá vr'o Patti, care sê cante — atátia bani si in favorulu studintilorú nostri!

‡ (Numerulu cersítorilorú din Londra) se urca la 117,000; dintre acestia numai 34,000 sunt asiedati in case de lucrare, ceialalti din alte locuri capeta ajutorie.

‡ (In Versailles) Rossel si Ferré, fruntasi ai „comunei“, si la Marseila Gaston Cremieux, proclamatóriulu „comunei“, fure impuscati. Pecatu de Rossel, cá-ci dinsulu erá unu adeveratu talentu militariu.

= (Miseri'a in Paris) — precum scriú foile germane — e mare. Guvernulu e silitu a ajutorá o multíme de saraci, si numerulu cersítorilorú e grozavu. Lucratoriú se totu muta in Angli'a si America. Fórte multe cvartire stau góle.

‡ (Schintei electrice) intrebuintiéza unu medicu de la Paris pentru nimicirea rosietiei nasului. Numele acestui medicu e dr. Bernier, si acuma vré sê incépa o caletoria prin tóta Europa in interesulu — nasurilorú rosie.

‡ (Principele Petru Bonaparte) s'a cununatu in

Brusel'a cu dsiór'a Riffin, cu care mai de multu avea relatiuni intime.

‡ (*Ernestu Renan*) a petrecutu dilele trecute dimpreuna cu famili'a sa la Milano.

‡ (*La Constantinopole*) choler'a totu mai graséza inca, dar nu in asié mare mesura.

× (*Ex-imperatés'a Eugenia ca cersítóre.*) Londra, in care se esercéza atâtea meserii onorabile si obscure, este fara indoia unulu din cele mai lucrative terenuri pentru specula. Astu-felu s'a observatu, câ au sositu la mai multe persóne cunoscute de binefacátorie (s'au constatatú deja vre-o 40 de casuri) epistole scrise ca cu mana de dama si ici-colo cu unu terminu franccesu prin testulu anglesu, in care o dama din suit'a imperatesei Eugenia se plange, câ atátu ea, precum si stepan'a sa s'ar aflá in cea mai mare calamitate pecuniara, fiindu câ nu le sosescu banii acceptati din Francia. Prin urmare apeléza la simtiintele de binefacere si umanitate ale adresatului (séu adresatei), cerendu o mica milostenia, care se promite a se întorce cu multiamita, candu va sosi sucursulu din Francia. Totu-d'odata se róga, sê observe tacere despre acésta, pentru a nu se compromite imperatés'a, care scie despre aceste epistole si plange neincetatu cu subsemnat'a in etaculu seu. Incapendu unele din aceste epistole pe manele politiei anglese, acést'a urmarindu casulu, a aflatu d'o parte, câ din suit'a imperatului si a imperatesei n'a scrisu nimone asemenea epistole, si câ nevoi'a familiei imperatesei precum si a suitei nu se afla in o asemenea misera stare; dar d'alta parte, câ unu baiatu anglesu de 16 ani scriea, si tramitea asemenea epistole si radicá banii de la posta. Acést'a neavendu alti complici, s'a datu pe man'a justitiei, care l'a condamnatu la 3 luni inchisóre.

△ (*Inveninarea albinelor prin drojdie.*) Unu cultivatoriu de albine din unu satu de langa Ien'a, dupa cum ni comunica Dr. Mirus in „Archivulu pentru Farmacia“, pentru ca sê scape de albinele vecinulu seu, inchidiendu propriile sale cosnitie a asediatu langa unu stupu unu taineriu cu o compositiune de drojdie de bere si de miere. Resultatulu a fostu o mórte in massa a albinelor vecine, cari gustara din acea compositiune, fiindu-câ drojdiile abstragundu de la facultatea lor purgativa, au produsu in stomaculu albinelor ferberi si mórte. Ferberia trecú si in stupulu langa care erá asediata compositiunea, dupa cum s'a potutu dovedí din transformárele provocate in miere. Tribunalulu condamná pe ucidiatoriulu de albine la inchisóre de patru-spre-diece dile, precum si la suportarea speselor procesuale destulu de considerabile.

= (*O scena teribila.*) Unu marturu ocularu, mergendu in drumulu feratu prin padurile aprinse din Michigan, dá o descriutiune de acestu spectacu, din care estragemu câte-va linii: Dupa ce drumulu de feru stetese in mai multe locuri, ca sê védia déca erá posibilu sê inainteze, plecá in fine nóptea prin midiloculu unei mári de focu. Padurile secularie de taninu intre Pine, Run si Bridgeport erá in flacari. Columne imense de flacare se inaltá la distantie de mai multe mile spre ceru, copaci in flacare sborá, aruncati de de ventu in distantia pe campulu desolatiunii. De ambele parti ale drumulu feratu plecnea in tóte directiunile; cu tóte acestea noi mergeam inainte in caosulu flacariloru. D'odata trenulu se opresce. O parte din materialele pentru locomotiva luase focu. Candu ne

puseramu din nou in miscare, ca sê continuámu drumulu prin midiloculu focului, unu strigatu de selbatica disperare resuná din vagóne. Femei, copii típá, barbatii se rogá de conductoru sê întórca. Cu tóte acestea in desiertu. Ferestrele inchise! se comandá, si trenulu mergea incetu printre lemnele aprinse. Flacările se aplecá cu tóte acestea, la apropierea trenulu, in partea cealalta. Cátu de imensa erá caldur'a, si-póte cine-va inchipuí din acésta, câ ferestrele sariau in bucáti. Acésta scena se repetí de trei ori. In tóta viéti'a mi voiu aduce a minte de terórea acestei nopti.

△ (*Russia*) se ocupa mereu si fórté activu cu desvoltarea sistemulu de cái ferate strategice. Preste unu anu tóte fortaretiile din regatulul Poloniei voru fi unite cu Varsavi'a; cetatiu'a acestui orasiu va formá unulu din unghiurile patrolateru, cuprinse între Varsavia, Petruburg, Moscu'a si Chievu, patrolateru alu caruia centru este Brest-Litewski. — Fabric'a de arme de la Tul'a produce pe fia-care anu 220,000 puscii dupa sistemulu lui Kruk.

⊙ (*Resbelu in contra Sinióneloru.*) Damele nóstre se voru interesá de siguru sê afle, câ siniónele au fostu eschise din salónele presiedintei republicei francese, dn'a Thiers si a domnisiórei Rosina, sor'a ei. Ambele aceste dame, primele ale republicei, s'au pusu dar in capulu unei revolutiuni in contra sinióneloru.

Feliurite.

* * (*Si tu fiulu meu Brutus?*) Cine n'a simtítu vr'odata in viéti'a sa acea dorere, ce i causéza ingratitudea? Cine n'a fostu emotiunatu intr'unu modu cumplitu, vedindu câ chiar din partea aceea i vine ataculu, de unde n'a acceptatu decátu iubire si simpatia? Cine n'a esclamatu in asemenea mominte cu Iuliu Cesare: „Si tu fiulu meu Brutus?“ Ilustratiunea de pe pag. 568 infatisiéza remarcabilulu momentu, in care Iuliu Cesare ucisu de rivalii sei, vede cu dorere sfasiatória, câ si Brutus i infige pumnalulu seu, si atunce esclamá memorabilele cuvinte: „Si tu fiulu meu Brutus!“

* * (*Turculu inaintea cafenelei.*) Cafenelele turcesci, dimpreuna cu óspetii lor, diferescu multu de cafenelele Europei apusene. Eleganti'a si luculu de acolo in aceste nu se afla. Óspetii aice siedu cu piciórele incrucisiate pe nesce sofe orientale, tienendu in mana câte unu ciubucu, si sorbindu o cafea turcesca. Ilustratiunea de pe pagin'a 569 represinta pe unu turcu inaintea cafenelei.

* * (*Ce li place femeiloru?*) Unu diariu, care apare la Bombay astu-felu a caracterisatu dorintiele femeiloru de diferite natiuni fatia cu barbatii lor: francecele iubescu fruntea deschisa si surisulu vialu; germanele tienu multu la frumsetie si la implinirea cuventulu datu; hollandeseloru li place pacea; spaniólele punu mare pretiu pe cei indresneti, pretensivi si aplecati spre resbunare; italianele iubescu pe barbatii meditatori si fanatici; ruscele si-dorescu barbatii superbi, cari despretiuescu alte natiuni; danesele dau antáiutate celora ce siedu multu a casa; englesele se bucura, déca barbatii loru au legature innalte cu familie de influintia mare; in fine americanele se marita dupa ori si cine, numai acél'a sê aiba bani multi. Dar romacele? Lasámu pe onorab. nóstre cetitórie a respunde la ast'a.

Glume si nu pré.

-- Vecine, piscic'a (mâti'a) dtale éra a mancatu asta-nópte multa clisa (slanina) in camer'a mea.
— Nu te teme, nu i se va intemplá nímica reu.

Gâcítura de siacu

de Petru Munteanu.

ma-	viu.	am	ple-	É-	ni	diu!	mi
ve	tim-	t'o	A-	ne	le	in	m'a
totu	re	fle-	rasi	ar-	rere	batu	Si
tulu	diu-	de	Dom-	su-	ér	mi	do-
stiu ;	meu	cu	sbo-	eu	do-	e	par'
guru	meu	Dar	rulu	sulu	ra	bescu	ne
sim-	nu	tur-	óre ?	in	O	ca	su-
batu.	sin-	tiescu	micu.	sum	fle-	mi.	iu-

Se póte deslegá dupa saritulu calului.

Rebus.

Deslegarea gâcíturii numerice din nr. 44:

TIMOTEU CIPARIU.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Popescu, Alesandra Crisianu, Eufrosina Ardeleanu, Viora Popoviciu, Emilia Mancu, Eleonora Abrudanu, Josefa Ardeleanu, Anastasia Leonoviciu, Todorica Micusianu, Vilma Budai, Catarina Popescu, si de la dnii Ioanu Necsia, Demetriu Iosofu, Augustinu Rotariu, Mihaiu Christoforu.

Post'a Redactiunii.

Oradea-mare. G. Nu se potu publicá. Lasa poosi'a pentru altii, si a nume pentru — poeti!

Numai unu cuventu! E bine, te ascultamu dara, éta: reu! Sórtea mea. Ti-poftimú din adanculu animei nóstre, ca sórtea dtale se fia mai norocósa decatu a versului dtale, care a — arsu!

Unde, unde? Numai in cosiare'a redactiunala. Si de acolo unde? In focu delocu enbloc!

Viena. Dluí E. Catu mai adese ori, le vomu primí cu multiamita.

Catra Napoleunu III. Da-i pace sermanului! Nu e destulu necasu pentru elu, ca a cadiutu de pe tronu, dar inca si dta se-lu necesiesci cu versurile dtale!

Copil'a de la munte. Copil'a de la munte n'ar mai veni la vale in vecii-veciloru, de cumva ai chiamá-o totu cu versuri de aceste, ma inca s'ar ascunde de gróz'a dtale.

Ce sum eu? Din versulu dtale deducemu, ca esti schiopu, dar totu - si nu credemu se schiopetezi atatu de tare ca si acel'a.

Novelele: Fiic'a muntiloru, — Unu imperatu democratu, Mina cea frumósa, — O aventura, — nu se potu publicá.

Suplementu: „Cavalerii Noptii“, tomulu V, còl'a XVI.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.